

במדינה

(המשך מעמוד 73)

אחרי הבחירות הוברר ליגור, לדבריו, שהמועמד מס' 5 ברשימתו לכנסת שילשל את רוב הכסף שי קיבל לכיסו הפרטי, ועל כך אף דיווח למישטרת ישראל ונפתח תיק. על-פי כתב-התביעה לא היה מוטל ראן כלל בעל בשרד לפירסום, לא ביצע את התחייבותו להופיע, לאר-גן מופעים ואסיפות-בחירות במיגור הערבי, וחיבל בהם מראש ובי מזיד. מוטראן לא פירסם בעיתונות מועדעות עבור סיעת יעד, למרות שקיבל כסף לשם כך. הוא חתם על אישורים שלפיהם העביר, כביכול, כספים לפעילים לצורכי בחי-רות, אך למעשה שילשלם לכיסו. גולת-הכותרת של מעשי מוטראן, על פי כתב-התביעה, היא ששירת בבחירות האחרונות שלוש רשימות מתחרות. בעת ובעונה אחת. לכתב-התביעה צורפה כי ראייה מודעת-בחירות שפורסמה בעיתונים על-ידי רשימת פ"ש של שמואל פלאטרו, ושבח נאמר שבתנועה זו "יש עם מי לדבר". איש נצרת שאיתו "אפשר היה לדבר" הוא סמיר מוטראן.

גם לתנועת שינוי. בהצ-הרה אשר מסר חסיין חגי'אן מכפר-תמרה לתנועת יעד, ושצור-פה אף היא לתביעה, אומר הפעיל שניסה להיפגש עם מוטראן, אך עובדי חנותו של מוטראן אמרו לו שהוא נמצא אצל זיידן עטשי, ח"כ-שינוי לשעבר. לדברי חגי'אן נמסר מפה לאוזן בנצרת כי מוטראן עובד בבחירות לכנסת העשיריית למען שינוי.

יגור פנה אחרי הבחירות למוטראן ודרש שיחזיר לו את הכסף, אך נענה בשלילה. בתביעה שה-גיש פרקליטו של יגור, משה זינ-גל, מתבקש בית-המישפט לחייב את מוטראן להחזיר את הסכום שניתן לו ערב הבחירות. בתוספת ריבית והצמדה.

אירגונים

עיתון שלי

להמוסכסואלים

מועדונים, יש אירגון —

ועכשיו יש גם ביטאון

אט אט יוצאים ההמוסכסואלים בישראל מן המחתר. נתיב נוסף הם קוראים לעלון מס' 1, שיצא לאור בתל-אביב. כותרת-המישנה היא: "קיום ההמוסכסואלי בעולם עוין" — וזו גם הרוח הכללית של החוברת.

יהודה סופר, למשל, כותב: "כיום, בבתי-ספר יסודיים ותיכונים בישראל, הנינו המקובל ביותר שניתן לילד כדי להעליבו הוא, מתרומם" (או, יורם), הנגזר למעשה מאותו השורש). משאלי דעת-קהל בעולם הרחב הוכחה, שלמרות הגידול של תנועת ההור מוסכסואלים, קיים רגש יסודי של בוז, במדיניות אירופה, כמו הולנד, שבדיה ודנמרק, שתושביהן ידועים עים בהיותם בעלי דעות חופשיות יותר בעניין מין, קיימת עויניות מוסווית כלפי ההמוסכסואלים ולס-ביות. מתחת לציפוי הדק של הר סובלנות, בעבר הלא רחוק הסת-תרנו בבושה, מאלה שיכלו לדעת על האמת, האיומה. עכשיו אנחנו לומדים לחיות היפתחות, יציאה מהארון ואפילו גאווה בכל רחבי העולם — אבל אלה הן התפתחות וגאווה שאיתן נותר החשש, שי-שנה סכנה של עויניות אורבת, שנגדה צריך להתמודד — אם לא היום, באיזהו יום."

החוברת, היוצאת לאור מטעם האגודה לשמירת זכויות הפרט, כוללת מידע שימושי. ההמוסכסואלי המחפשים זה את קירבתו של זה, או בני-יוג לטוילי הקיץ באירופה ובאמריקה, יכולים להי-עזר בנתיב נוסף.

ת.ד. 46039, תל-אביב.

משה וריבקה באסה, ששלושת ילדיהם נשרפו לפני

שנה וחצי בצריף בהרצליה, ערכו השבוע בריח-חילה

לבנם החדש, דורון, ומקווים לקבל בית חדש

החיים מתחילים מחדש!

משה באסה פרץ אל הצריף העולה ב-להבות, אחוז אימה. בחוץ, מוכת-הלם, עמדה בוכיה ונועקת לעזרה אשתו, רבקה. ב-תוך הצריף הנאכל על-ידי האש היו באותה עת שלושת ילדיהם, אורן בן-ה', ארן בן-השנתיים ואורלי בת ארבעה חודשים. משה באסה ניסה להציל את ילדיו, אך הגורל רצה אחרת — שלושת הילדים נשרפו חיים.

הטרגדיה פקדה את מישפחת באסה לפני כשנה וחצי. בליל חורף גשום וקר, ישנו בני-המישפחה שנת ישרים, בצריף שמסרה למשה דודתו, בנוף-ים בהרצליה. היא היתה באותה עת בבית-זקנים ולמישפחה לא היה מקום אחר לגור בו. משה וריבקה הם מובטלים, נתמכיי-סעד, ואיש לא היה מוכן לעזור להם. בתוך הצריף בער תנור-נפט. פתאום נשזה שמיכתה של התינוקת אורלי ונפלה על התנור. מיד אחזה אש בשמיכה ואחרי-כך בכל הצריף הרעוע.

להלוויה באו המוני אנשים וכלי-התיקשורת דיווחו על האסון. אבי המישפחה, שפרץ ל-במשך כמה חודשים בבית-חולים, ההלם של בני-הזוג באסה היה חזק.

ריבקה התחילה ללמוד בקורס לאחיות סיי-עודיות, חשבה שאחרי הקורס תמצא במקצוע זה את פרנסתה. אך הכאב וההאשמה העצמית היו כה כבדים, שריבקה לא היתה יכולה לעי-מוד בכך. כאן נכנסה לתמונה רומי וילברמן, עובדת סוציאלית במרכז לשיקום בילום, היא לקחה על עצמה למסות לשקם את משה וריבקה, להביאם למצב שבו יחיו חיי-מישפחה תקינים. המלאכה לא היתה קלה.

ריבקה, שעדיין היתה אחוזה בהלם, אמרה כל הזמן: "יותר לא אביא ילדים לעולם, שמא יקרה להם מה שקרה לשלושת הילדים ש-

נשרפו חיים". העובדת הסוציאלית, בעזרת שיחות ארוכות עם ריבקה, קשרה עימה יח-סים קרובים של אמון-הדדי והצליחה לשכנעה להביא עוד ילד לעולם. היא אומרת: "זו היתה הדרך הטובה ביותר להשכיח את הכאב הנורא, ולהוכיח שלמרות הכל אפשר לגדל ילדים."

לחיות בכבוד,

בלי רחמים

אט לאט התחילה ריבקה להתפכח ולג-הוג כאדם ברי-דעת. אך לא תמיד. באחד הלילות, כשריבקה כבר היתה בהריון, נקראה רומי לבית-החולים, וריבקה, ממרת בככי, שאלה אותה: "מדוע לא תניחי לי להפיל את הילד?"

אמרה לה רומי: "לא אסלח לעצמי אם אניח לך לעשות זאת." והיא הצמידה את ריבקה למכשיר מיוחד, דרכו שמעה האם את פעימות ליבו של העובר והשתכנעה ללדת. ואכן, בשבוע שעבר ילדה בן זכר בריא, ונקרא שמו דורון.

אמרה על כך רומי: "ההצעה לקרוא לו דורון היתה שלי. הוא בא לעולם כמתנה ל-שיקום החיים. הוא ילד חדש ואסור היה לקרוא לו על שם אלה שנשרפו."

תהליך השיקום של האם היה איטי אך נשא פירות. אומרת רומי: "היום ריבקה מדברת בהגיון ונוהגת בהגיון, והיא אדם אחר מזו אשר היכרתי כאשר התחלתי לעבוד עמה." עם משה הית קשה יותר. גם הוא נפגע מאוד והאשים את עצמו. רומי תיווכה בין בני-הזוג ובין המוסדות שאמורים לעזור: המוסד לביטוח-לאומי, משרד-השיכון, משרד העי-

בודה והרווחה, וניסתה למצוא פתרון לבעיית הדיור.

משרד-השיכון נענה והציע לזוג דירת "נר", כינוי לדירה שאדם יכול לגור בה כל חייו, לשלם שכר-דירה מינורי. בני-הזוג לא רצו בכך. משה אמר: "אני רוצה דירה פר-טית, שיהיה לי רכוש, שלא ארגיש שאני גר לא בתוך שלי."

עתה, לאחר לידת דורון, יש להמתין עוד כחודשיים עד שריבקה תחלים ממש ותהיה מסוגלת לעמוד בבטחה על שתי רגליה. ריבקה אומרת: אני "רוצה להחלים ולחיות בכבוד, לא צריכה רחמים, רק שיסדרו לי בית שבו אוכל לגדל את הילד כמו שצריך."

רומי שמחה שמצבה של ריבקה השתפר — ומקווה שגם מבניו של משה יהיה טוב. היא הבטיחה לריבקה: "אהיה קרובה לך עוד זמן רב ואהיה כסבתא מאמצת לילד." ואכן היא עמדה בדיבורה. השבוע היא אירגנה בכוחות עצמה את חגיגת ברית-המילה של דורון, והיתה חייבת לעמוד קשה כדי לשכנע את משה להגיע לברית. כמה שעות לפני המאורע הוא ישב אצלה ומירר בככי, מלא פחד, חושש לראות את מילת בנו. רגשות האשם עדיין לא עזבו אותו.

רומי זילברמן אומרת: "כל המוסדות עזרו, בית-החולים והמוהל, אשר בא בהתנדבות, אך העזרה לא תמיד מספקת ולא תמיד מגיעה בזמן. יש כאלה שמערימים קשיים, כמו קופת-חולים, שלא מוכנה לשלם את הוצאות החי-זקת הילד בבית-החולים. אך אני מקווה לשכי-נעם ומקווה שאצליח בכך. אני מקווה לעתיד טוב, שהכל יסתדר על הצד הטוב ביותר. אני מצידו אמשך לעזור ככל יכולתי ומאמינה שאקבל את העזרה הדרושה ואזכה בשיתוף הפעולה של בני-הזוג." **צביקה שלו**